

**PROPOSITIONS FOR
NON-FASCIST LIVING**

PROPOSITIONS #12:

***Waves Breaking
Walls, Futures
in Movement***

Programma

12.9.2020, 12.00–21.45 uur

bakonline.org

Ministerie van Onderwijs, Cultuur en
Wetenschap

Gemeente Utrecht

bak

basis voor actuele kunst

Propositions #12: Waves Breaking Walls, Futures in Movement

De afsluiting van het postacademische BAK 2019/2020 Fellowship-programma in de vorm van een sonische sciencefiction-uitzending

Mijke van der Drift (filosoof en educator; Amsterdam en London); **Mitchell Esajas** (antropoloog en curator; Amsterdam); **Katia Krupennikova** (curator en criticus; Amsterdam); **Diana McCarty** (onafhankelijk mediaproductent; Berlijn); **David Muñoz Alcántara** (kunstenaar, architect, en onderzoeker; Helsinki); **Oleksiy Radynski** (film maker en schrijver; Kiev); **Reem Shilleh** (onderzoeker, curator, redacteur en kunstenaar; Brussel en Ramallah); **Urok Shirhan** (kunstenaar en onderzoeker; Utrecht); **Joy Mariama Smith** (performance-, installatie-, en bewegingskunstenaar en educator; Amsterdam) en **Grant Watson** (curator; Londen)

BAK, basis voor actuele kunst, Utrecht presenteert met trots *Propositions #12: Waves Breaking Walls, Futures in Movement*, de afsluiting van het BAK 2019/2020 Fellowship-programma. Gedurende het afgelopen jaar hebben de Fellows gewerkt aan hun individuele en collectieve onderzoek, waarin zij actuele, urgente kwesties aansnijden, in tandem met BAK's onderzoekstraject *Propositions for Non-Fascist Living* (2017–nu). *Propositions #12* volgt en verkent het onderzoek en het leertraject van het Fellowship-programma in de vorm van een 'akoestische choreografie'. Deze choreografie bestaat uit een aantal experimentele scènes opgedeeld in vier aktes, samengesteld door een of meerdere Fellows aan de hand van directe en indirecte samenwerkingen, en bevat onder andere audiowerken, *radio plays*, muziek, interviews en gesprekken. Door gebruik te maken van een radio-uitzending, online streaming en samenwerkingen-op-afstand doorbreekt *Propositions #12* de ruimtelijke beperkingen waarin we ons momenteel bevinden. Het programma kan in kleine getallen fysiek worden bijgewoond bij BAK, maar ook online of via FM radio beluisterd worden, dankzij een samenwerking met reboot.fm. De online stream is beschikbaar via bakonline.org of reboot.fm.

De Covid-19-pandemie en de daaropvolgende lockdowns hebben geleid tot een verlies van 'het ruimtelijke' zoals we dat kennen. 'Social distancing' en de nieuwe gevaren die fysieke aanwezigheid met zich meebrengt, leiden tot nieuwe vragen over hoe we ons gezamenlijk kunnen verzetten tegen onrecht en grote ongelijkheid in de wereld. De zoektocht naar nieuwe benaderingen heeft hier en daar juist tot een nog sterker collectief verzet geleid, met veranderingen in de duur, de beleving, en daarmee de textuur van 'collectiviteit'. In dit programma met BAK omarmen

de Fellows de angst die door afstand gecreëerd en versterkt wordt, en komen met voorstellen voor nieuwe, niet-fysieke vormen van nabijheid. De Fellows gebruiken sciencefiction als een speculatieve methode om het heden, het verleden en de toekomst opnieuw te verbeelden, waarbij het concept van de 'golf' een belangrijke rol speelt, vanwege de unieke vorm van beweging en materialiteit. De traditie van 'het ruimtelijke' maakt plaats voor 'het sonische', waarin manieren van anders samenzijn de weg vrijmaken voor andersoortige bijeenkomsten. De scènes in *Propositions #12* zetten visies, praktijken en vormen van *being-in-common* om in 'geluidsgolven', en ontsluiten zo verschillende nieuwe mogelijkheden om in tijden van maatschappelijke verandering (opnieuw) tot elkaar te komen.

Propositions #12: Waves Breaking Walls, Futures in Movement is de twaalfde editie van BAK's langlopende onderzoekstraject *Propositions for Non-Fascist Living* (2017–doorlopend), waarmee we op collectieve wijze andere manieren van samenzijn verkennen en beoefenen. Deze editie volgt op *Propositions #10: Instituting Otherwise*, aangezien *Propositions #11* is vervallen vanwege de omstandigheden rond de uitbraak van Covid-19.

Sinds 2017 organiseert BAK een postacademisch Fellowship-programma, waarin het onderzoek naar, en de herformulering van het hedendaagse door middel van politieke kunstproductie en -onderzoek centraal staat. Het programma biedt onderzoeksplekken aan praktijkbeoefenaars uit binnen- en buitenland op het snijvlak van kunst, theorie en maatschappelijke actie, die specifieke affiniteit hebben met BAK's huidige traject *Propositions for Non-Fascist Living* (2017–doorlopend), waarin esthetisch-politieke experimenten worden ingezet om te reflecteren op de dringende kwesties van de huidige tijd. Het Fellowship-programma biedt ruimte aan de ontwikkeling van talent en kritische praktijken, en stimuleert artistiek en theoretisch onderzoek dat aansluit bij de publieke projecten van BAK. Kunst wordt daarbij beschouwd als een publieke sfeer en een politieke ruimte.

Dit project wordt mogelijk gemaakt door financiële steun van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap; en de Gemeente Utrecht.

BAK's voornaamste partner op het gebied van onderwijs en onderzoek is HKU Hogeschool voor de Kunsten Utrecht.

Programma

11.30–12.00 uur

INLOOP VOOR DEGENEN DIE HET PROGRAMMA FYSIEK BIJWONEN;
AUDIO-STREAM GAAT OM 12.00 UUR VAN START

12.00–12.05 uur

BAK WELKOMSTWOORD EN INTRODUCTIE
Whitney Stark, curator van het Fellowship
Programma, BAK, basis voor actuele kunst

12.05–14.15 uur

AKTE I

Proloog: Red Star 2.0

INTRODUCTIE WAARIN HET DÉCOR VAN DE UITZENDING WORDT
GESCHETST

BAK 2019/2020 Fellows

2020, sciencefiction-geluidsscène, 7 min.

In december 2019 stonden de BAK 2019/2020 Fellows in het Universiteitsmuseum Utrecht om een deeltjesversneller heen en bespraken de mogelijkheid van het doorbreken van ruimtetijd. Pandemiegolven verstoorden hun gesprekken, versnelden ze, en brachten ze bijeen in een spatio-temporele stroom. Een verouderende, tijdreizende Mars-Aardling-hybride maakte gebruik van de Covid-19 lockdown-maatregelen om illegaal het museum binnen te komen, waar hij de deeltjesversneller met een geavanceerde code hackte en zo toegang wist te krijgen tot de hersengolven van de Fellows.

In 1994 ondervond de aarde de gevolgen van een uitgekende, massale neoliberale kapitalistische verovering. In 2020 barstte een allesomvattende biologische oorlog uit. En in 2035, toen de Aardse Centrale Deeltjesversneller explodeerde en een leugen-virus losliet, werden fragmenten van het collectieve geheugen van de mensheid gewist. En de vijandige overname van het leven hield niet op. In 2040 werden op massale schaal CRISPR-vaccins geïmplementeerd, die menselijke cellen zouden verbeteren en hun opname in het AI-metaleven vergemakkelijken. Het mocht niet baten. Dit alles, en de mythe dat de integratie van het buitenaardse in menselijke bloedcellen de mogelijkheid van overleven in de ruimte zou vergroten, veroorzaakte een imperialistische race voor het oogsten van buitenaards DNA. Sommigen vermoedden dat dit slechts een koloniaal excuus was om turbo-extractivistische algoritmen te kunnen implementeren, voorbij de grenzen van de aarde en de psyche.

Ergens diep in het junk-bos van de 'noösfeer', boden de gehackte hersengolven toegang tot alternatieve toekomsten uit het verleden. Terug in het jaar 2019, toen mensen elkaar nog fysiek konden ontmoeten, worden de onderzoekers uit de toekomst geconfronteerd met collectief geheugenverlies en een ervaring van verzet. Ook de geschiedenis heeft gefaald. In een afgelegen buitenpost in de noösfeer, proberen ze de oorsprong van deze rebellie te achterhalen.

Deze sonische sciencefiction-uitzending begint op het moment dat de onderzoekers uit de toekomst – die de taak hebben het aardse moment waarop alles misging te lokaliseren – de herinneringen, de dromen en het onderzoek van de gehackte Fellows als hun bronmateriaal presenteren.

SCÈNE I:

Reproductive Collective Memories

Diana McCarty samen met: David Muñoz Alcántara, Oleksiy Radynski, Reem Shilleh, Joy Mariama Smith, Grant Watson, Stéphanie Gigan, Filipa César, Giovanna Esposito Yussif en Sónia Vaz Borges
2020, audioperformance, 25 min.

Zozo doet onderzoek naar collectief geheugen, dromen en verbeeldingen. Een zeer zeldzaam analogo document is net ontcijferd, en bevat een verwijzing naar een teruggevonden videofragment. In het fragment zijn de namen van Sanité Bélair, Sakine Cansız en Elena Stasova omcirkeld, en onder een groot vraagteken is de volgende tekst gekrabbeld: 'Wat zouden ze hierover tegen elkaar zeggen?' Zozo raakt geobsedeerd door deze vragen en genereert een algoritme dat een mogelijke discussie tussen deze drie figuren op gang brengt.

How We Behave

Grant Watson

2020, 11 audiobestanden die gedurende de uitzending worden afgespeeld, elk 10 min.

In relatie tot BAK's langdurige onderzoekstraject *Propositions for Non-Fascist Living* (2017–nu), nam Watson verschillende interviews af met de BAK 2019/2020 Fellows en de curator van de BAK Fellowship. In de interviews worden handelingen en ideeën van verzet verkend, en beschreven hoe enkele van hun politieke praktijken geformuleerd worden. In samenwerking met de geïnterviewden werden de interviews gemonteerd tot korte fragmenten die vervolgens door performers worden voorgelezen.

De performers zijn: Jay Bernard, David Dibosa, Esi Eshun, Nicki Hobday, Goshka Macuga, Jean Matthee, Diana McCarty, Nando Messias, Anjalika Sagar en Fetesh Tarekn.

In deze eerste Akte wordt de serie interviews afgetrapt met:

How We Behave: Beirut

Grant Watson, voice-over door Nicki Hobday
2020, audiobestand van interview, 10 min.

SCÈNE II:

Of Quiet Whispers and Loud Speakers

Urok Shirhan met Rayya Badran
2020, audiobestand, 25 min.

Kunstenaar en onderzoeker Urok Shirhan presenteert een sonisch werk dat stil staat bij stemmen, gefluister en het versterken van de woorden van een ander. Het werk vertrekt vanuit de ervaring van 'oproep en antwoord' (*call and response*), die meest recentelijk werd toegepast in de revoluties die in oktober 2020 plaatsvonden in Bagdad en Beirut, en voor die tijd te vinden was in het fenomeen van de 'human mic', ofwel de menselijke microfoon, die aan populariteit won tijdens de Occupy-beweging. Voor deze gelegenheid werkt Shirhan samen met schrijver Rayya Badran uit Beirut, en treedt zij op als Badrans menselijke microfoon en luidspreker, wiens woorden zij in blind vertrouwen opvoert.

How We Behave: Fight

Grant Watson, voice-over door Anjalika Sagar
2020, audiobestand van interview, 10 min.

SCÈNE III:

Black Voices from the Present, Future, and Past

Mitchell Esajas met AiRich
2020, audiobestand met performatieve elementen, 25 min.

In zijn onderzoek en werk richt Mitchell Esajas zich op uitgewiste geschiedenissen van zwarte emancipatie in Nederland. Tijdens het Fellowship-programma werden hij en anderen opgeschrikt door een fascistische aanval op een vreedzame bijeenkomst van Kick Out Zwarte Piet (een campagne tegen het racistische stereotype van Zwarte Piet), een wereldwijde pandemie, en de historische #BlackLivesMatter-beweging waarvoor meer dan 60.000 mensen in Nederland de straat op gingen en demonstreerden tegen anti-zwart racisme, zowel lokaal als in solidariteit met anderen over de hele wereld. In deze experimentele soundscape worden stemmen uit de hedendaagse antiracismebeweging tegenover stemmen uit het archief geplaatst – vanuit het perspectief van de toekomst.

How We Behave: Kick Out Zwarte Piet

Grant Watson, voice-over door Fetesh Tarekegn
2020, audiobestand van interview, 10 min.

14.15–14.45 uur
MUZIKAAL/AKOESTISCH INTERMEZZO
BAK 2019/2020 FELLOWS

14.45–16.45 uur

AKTE II

How We Behave: Ramallah

Grant Watson, voice-over door Esi Eshun
2020, audiobestand van interview, 10 min.

SCÈNE IV:

If Humans Acted as Plants

Katia Krupennikova met Alevtina Kakhidze
2020, gesprek aan de hand van een script, 40 min.

Dit performatieve gesprek, dat aan de hand van een script gevoerd wordt door kunstenaar en tuinier Alevtina Kakhidze en curator en *wanderer* Katia Krupennikova, gaat over onderlinge afhankelijkheid, angst, geweld, zorg en tuinieren. In reactie op kwesties die aan bod komen in Krupennikova's onderzoek voor BAK, met de titel *States of Anxiety, Minds to Care*, verwijst Kakhidze naar de plantenwereld, en reflecteert op metaforische wijze op de complexe problemen van de politieke realiteit. Kakhidze geeft planten subjectiviteit en stelt voor het menselijke standpunt met het perspectief van planten te vervangen.

How We Behave: Burnout

Grant Watson, voice-over door Goshka Macuga
2020, audiobestand van interview, 10 min.

SCÈNE V:

Rooted in Uncertainty

Reem Shilleh
2020, audioperformance, 40 min.

Rooted in Uncertainty is een uitwisseling die plaatsvindt op het grensvlak van onzekerheid, fictie en documentaire, en vorm. Een gesprek tussen de filmmaker/onderzoeker en het archief. Tussen tekst en beeld. De scène nodigt ons uit om het universum van militante cinema en beeldproductie binnen te stappen, om de pulserende verhalen te ervaren die uit het archief-hiernaamaals het heden insluipen.

How We Behave: Squat

Grant Watson, voice-over door Jay Bernard
2020, audiobestand van interview, 10 min.

16.45–17.15 uur
MUZIKAAL/AKOESTISCH INTERMEZZO
BAK 2019/2020 Fellows

17.15–19.00 uur

AKTE III

How We Behave: Landslide

Grant Watson, voice-over door Nando Messias
2020, audiobestand van interview, 10 min.

SCÈNE VI:

Regrouping: Energetic Materialism

Mijke van der Drift met Maryam Babur en Jay Bernard
2020, audioperformance, 40 min.

Met behulp van muziek en poëzie, gaan Mijke van der Drift, filosoof Maryam Babur, en dichter Jay

Bernard in gesprek over een energetisch concept van materialisme. Het gesprek, waarin verwezen wordt naar het werk van filosofen als Lucretius (94 BC–onbekend), Michel Serres (1930–2019), Ernst Bloch (1885–1977), Ibn Sina (980–1037), en Karen Barad, verkent begrippen als potentialiteit, actualiteit en ‘*clinamen*’ (de uitwijking van atomen). Deze concepten verbinden het filosofische gedachtegoed van de Griekse oudheid met hedendaagse kwantumfysica en radicale filosofie. In het gesprek richten Van der Drift, Babur en Bernard zich op specifieke citaten van deze filosofen en bespreken die in relatie tot politiek, persoonlijke ervaringen en filosofie. In de scène wordt poëzie, geluid, muziek en tekst ingezet om energetisch materialisme te ondervragen.

How We Behave: Viral

Grant Watson, voice-over door Diana McCarty
2020, audiobestand van interview, 10 min.

SCÈNE VII:

Sondland

Oleksiy Radynski
2020, documentaire format, 20 min.

Dit documentaire onderzoek drijft de spot met een aantal woordenwisselingen die in 2020 ontstonden tijdens de gezamenlijke getuigenverklaringen in het ‘*impeachment*’-proces tegen Donald Trump in de Verenigde Staten. De woordenwisselingen, en het onderzoek van Radynski, leggen een verband tussen de afname van een waardering voor feiten en de ‘*waarheid*’ in marktgestuurde samenlevingen enerzijds, en het idee van fossiele brandstoffen als medium voor transnationale politiek anderzijds. Centraal in de uitwisselingen staat het personage van Gordon D. Sondland, een hotelier die van 2018 tot 2020 Amerikaanse ambassadeur voor de Europese Unie was.

19.00–19.30 uur
MUZIKAAL/AKOESTISCH INTERMEZZO
BAK 2019/2020 Fellows

19.30–21.45 uur

AKTE IV

How We Behave: Consent

Grant Watson, voice-over door David Dibosa
2020, audiobestand van interview, 10 min.

SCÈNE VIII:

E.C. C. O.—Extended Choreographies of Consent

Joy Mariama Smith met Denise Ferreira da Silva en Maria F. Scaroni
2020, audiobestand, live mixing, met performatieve elementen, 30 min.

In samenwerking met kunstenaar en theoreticus Denise Ferreira da Silva en kunstenaar Maria Scaroni, oefent Joy Mariama Smith de dynamische

relationaliteit van instemming (‘*consent*’). In een op solidariteit-gestoelde praktijk met andere BAK Fellows, gaat Smith een gesprek aan in verschillende temporaliteiten, registers en domeinen.

Ze combineren somatische waarneming (met betrekking tot het lichaam en tast) met auditieve waarneming. Het werk wortelt zich in de lucht, en in een poging om verschillende ideeën van instemming te de-intellectualiseren door terug te keren naar het lichaam en *samen te voelen*, deelt Smith op een speelse en performatieve manier hun onderzoek. Speciale dank aan Sophie Ruston.

How We Behave: Cruising

Grant Watson, voice-over door David Dibosa en Jean Matthee
2020, audiobestand van interview, 10 min

SCÈNE IX:

The Interstellar Revolutionary Ensemble! Feat. Tlaloc Subsonic

David Muñoz Alcántara met Mario Lopes, Dandara Modesto en Mahal Pita
2020, audiobestanden met live mixing en performatieve elementen, 45 min.

Deze ‘*free-j ‘n p-slam*’ soundscape-reis wordt opgevoerd als eerbetoon aan Water Protectors met het doel verdwenen Life Defenders op te roepen. Het is een sonische onderdompeling in rivieren van tijd, oceanen van kracht en revolutionaire moessons. De waterval versterkt onze strijd – voor zelforganisatie en als zelfbescherming. Die trein zal ons niet aanrijden! Die muur zal ons niet beteugelen! Die pijpleiding zal niet door ons heen lopen! Onze gemeenschap kijkt door het oog van de storm, wij zijn het briesje tijdens de zonsopgang. Wij zijn het geluid van de voorgrond en de ondergrond, de donderjagers, de stormsjamanen, we rijden op de toekomstgolf die er altijd al is geweest! Het smalste deel van het leven dat de oceanen overbrugt; dat zijn wij. We worden niet uitgewist, we zijn van niemand. Niets voor ons, alles voor iedereen!

Interstellar gravity is feeding our movement
The landscape is built by us
The moon is calling us
We are everywhere
Our memory runs through everyone’s blood

How We Behave: Art

Grant Watson, voice-over door Jean Matthee
2020, audiobestand van interview, 10 min.

Epiloog

BAK 2019/2020 Fellows
2020, audio performance, 5 min.

Biografieën en Onderzoekstrajecten

BAK 2019/2020 Fellows

Mijke van der Drift

Biografie In het multidisciplinaire onderzoek naar sociale verandering van filosoof en educator Mijke van der Drift staat ethiek centraal. Van der Drift geeft vanaf het najaar van 2020 les aan de University of Pennsylvania, Philadelphia en is docent aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten, Den Haag. In 2020–2021 gaan zij tevens aan de slag als Research Associate bij de University of Cambridge, Cambridge, als onderdeel van het Revolutionary Papers-project, in samenwerking met de London School of Economics, Londen en de University of the Western Cape, Kaapstad. Daarnaast werkt Van der Drift aan het boek *Nonnormative Ethics: The Dynamics of Trans Formation*. Van der Drift heeft een PhD behaald aan Goldsmiths, University of London, Londen. Hun huidige project richt zich op multilogische ethiek en vrijgevigheid en heeft de voorlopige titel *The Logic of Loss in Bonding*. Het hoofdstuk 'Radical Transfeminism: Trans as anti-static ethics escaping neoliberal encapsulation', samen geschreven met dichter Nat Raha, wordt binnenkort gepubliceerd in het boek *New Feminist Studies: Twenty-first-century Critical Interventions*, red. Jennifer Cooke. Van der Drift woont en werkt in Amsterdam en Londen.

Onderzoekstraject Mijke van der Drifts onderzoek, *The Logic of Loss in Bonding*, vormt een ethisch kader gericht op het verminderen van structurele ongelijkheid en het koesteren van duurzame toekomst. Dit onderzoek, een combinatie van filosofie en film, en geïnspireerd door Black, Queer, Postcolonial en Extinction studies, vertrekt vanuit het idee dat het omarmen van verlies – van materieel verlies tot het verlies van op actie gerichte en structurele systemen – ons helpen om nieuwe perspectieven op de wereld te ontwikkelen. Van der Drift verkent hoe transformatietheorieën op het gebied van inclusiviteit, zoals LGBT-inclusie, het risico lopen dat zij de verslechterende toestand van het klimaat uit het oog verliezen. Door verlies centraal te stellen krijgen we meer inzicht in wat er precies mist, en kunnen we ruimte creëren voor ideeën die anders tegenstrijdig of onnatuurlijk zouden voelen, zoals het opgeven van het geloof in economische groei, vormen van politiek verlies en/of het omarmen van het verlies van materiële maatstaven als onderdeel van sociale rechtvaardigheid, in het bijzonder de herverdeling van eigendom. Daarnaast verkent Van der Drift vormen van verlies binnen relaties, vanuit de veronderstelling dat er, om die ruimte te creëren, wellicht een politieke en ethische verschuiving nodig is in de manier waarop we ons verhouden tot ons 'zelf'. Dit onderzoek brengt verlies en ethiek samen om systemen van overheersing te ontbinden en zo het idee dat macht een noodzakelijk goed is aan het wankelen te brengen. Het doel is om huidige systemen open te stellen voor alternatieve denkwijzen, nieuwe vormen te omarmen, en ethiek te gebruiken om open toekomst te verbeelden die niet vastgeklonken zijn aan één enkele wereldorde of systeem.

Mitchell Esajas

Biografie Antropoloog, curator en sociaal ondernemer Mitchell Esajas is onderdeel van verschillende

gemeenschapsprojecten op het gebied van onderwijs, werkgelegenheid, diversiteit en duurzaamheid. Hij is medeoprichter en voorzitter van New Urban Collective, een netwerk voor studenten en young professionals van diverse achtergronden met een focus op de Surinaamse, Caribische en Afrikaanse diaspora. Esajas studeerde Business Studies en Antropologie aan de Vrije Universiteit Amsterdam. Hij is medeoprichter van The Black Archives (sinds 2016) in Amsterdam, een unieke verzameling boeken, documenten en artefacten die de geschiedenis van zwarte mensen en zwart verzet in Nederland vastlegt. Met de collectie als basis, werkt The Black Archives met kunstenaars, activisten en wetenschappers, en ontwikkelen zij tentoonstellingen en andere publieke activiteiten. In 2018 was The Black Archives één van de winnaars van de Amsterdamprijs voor de Kunst. Esajas woont en werkt in Amsterdam.

Onderzoekstraject Op het gebied van Postcolonial Studies, Black Studies en Africana Studies, wordt er relatief weinig onderzoek gedaan naar de strijd en de maatschappelijke bewegingen in het Nederlandse Caribische gebied na de afschaffing van de slavernij. Met zijn onderzoek doorbreekt Mitchell Esajas deze stilte: hij articuleert de veranderingen en de continuïteit onder verschillende generaties Nederlands-Caribische denkers en activisten, en verkent de genealogie van antiracisme en antikoloniaal activisme in de Nederlands-Caribische gemeenschap. Historische verhalen, vooral over de koloniale geschiedenis en over verzet, ontstonden in een specifieke context, en machtsverhoudingen bepalen welke stemmen wel of niet gehoord worden. Voor gemarginaliseerde gemeenschappen zijn het juist alternatieve bronnen, archieven en geschiedenissen die tegenwicht bieden aan, en vragen stellen, bij de dominante, academische geschiedenis. Esajas laat zien hoe Nederlandse Caribische denkers en activisten hebben bijgedragen aan de ontwikkeling van zwarte, radicale, intellectuele tradities. Dit doet hij middels een combinatie van archiefonderzoek (voornamelijk in The Black Archives in Amsterdam), mondelinge geschiedenis en onderzoek naar artistieke praktijken die zich met die geschiedenis bezighouden. In zijn onderzoek stelt Esajas de volgende vragen: 'Hoe werden ideeën en informatie uitgewisseld onder Nederlands-Caribische en andere antikoloniale activisten die deel uitmaakten van intra-Caribische, inter-Amerikaanse en trans-Atlantische netwerken?', 'Wat was de rol van kunst binnen Nederlands-Caribische antikoloniale en antiracistische organisaties en netwerken?' en 'Hoe wordt het werk van deze antikoloniale en antiracistische Nederlandse-Caribische denkers en activisten ingezet in de hedendaagse strijd omtrent ras, etniciteit, gender/seksualiteit en het idee van politieke saamhorigheid in Nederland?'

Katia Krupennikova

Biografie Curator en criticus Katia Krupennikova is docent aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (HKU) en lid van het curatorenteam van V-A-C Foundation in Moskou. Ze is curator van de elfde editie van het Survival Kit Festival in Riga, *Being Safe is Scary*, 2020. In haar projecten tracht Krupennikova bestaande maatschappelijke en politieke structuren te vatten in kritische artistieke modellen, waarin bestaande relaties nagebootst, bekritiseerd, verplaatst en herzien kunnen worden. In 2019 was ze lid van de curatoriale kerngroep van de Bergen Assembly, *Actually, The Dead Are Not Dead*, Bergen. In 2015 was Krupennikova winnaar van de Akbank Sanat International Curator Competition. De tentoonstelling *Post-Peace*, die in Istanbul plaats zou vinden, werd door de instelling gecensureerd. Een uitgebreidere versie van de tentoonstelling was later te zien bij Württembergischer Kunstverein, Stuttgart, 2017 en bij Nest, Den Haag, 2017. Recente projecten van Krupennikova omvatten onder andere *Imogen Stidworthy. Dialogues with People*, gecureerd met Hans. D. Christ en Iris Dressler, Württembergischer Kunstverein, Stuttgart, 2018-2019; en *It Won't Be Long Now, Comrades!*, gecureerd met Inga Lāce, Framer Framed, Amsterdam, 2017. Krupennikova woont en werkt in Amsterdam.

Onderzoekstraject In haar onderzoek *States of Anxiety, Minds for Care* neemt Katia Krupennikova de politieke dimensie van angst (*anxiety*) onder de loep. Krupennikova verkent de relatie tussen de aanhoudende groei van rechtspolitieke sentimenten en maatschappelijke en economische onzekerheid, en be vraagt hoe praktijken op het gebied van zorg ingezet kunnen worden om fascistische trends tegen te gaan. Krupennikova begint met het ontrafelen van de algemene veronderstelling dat angst een medisch en inherent individueel syndroom is dat privé, achter de gesloten deuren van de farmacologie en psychiatrie, behandeld moet worden. Angst wordt zo gedepolitiseerd, vastgeklonken in de intieme sfeer en omringd door stilte, en hoewel veel mensen het op dagelijkse basis ervaren, worden angstgevoelens zelden vanuit een structureler, politiek oogpunt benaderd. Krupennikova kijkt verder naar de maatschappelijke drang om altijd maar beschikbaar, flexibel, succesvol, vrolijk en ambitieus te zijn, aan zelfpromotie te doen en onszelf voor te stellen als goede teamspelers en gepassioneerde consumenten. Dit terwijl concurrentie op elk niveau wordt aangemoedigd en de werkloosheid en onzekerheid die gepaard gaan met de ondernemerscultuur vertaald worden naar de vrijheid om jezelf opnieuw uit te vinden, om creatief en onafhankelijk te zijn. In deze constellatie ben je alleen verantwoordelijk voor jezelf, mensen die maatschappelijke steun nodig hebben vormen daarentegen een bedreiging of gevaar voor de gemeenschap. De hedendaagse politiek houdt zich obsessief bezig met veiligheid en beveiliging, hetgeen getuigt van een onderliggende angst. Onder meer geïnspireerd door het werk van Hannah Arendt, Mark Fisher en John Holloway, brengt Krupennikova ideeën en materiaal bijeen vanuit het culturele domein, sociologie en de geschiedenis van activistische bewegingen; en zoekt zij praktijken op die ons mogelijk kunnen helpen om de politieke oorzaken van angst en vervreemding aan het licht te brengen, onder woorden te brengen en te bevragen, en zo een gesprek over veiligheid op gang te brengen.

Diana McCarty

Biografie Onafhankelijk mediaproductent en feministisch media-activist Diana McCarty is onder meer oprichter en redacteur van reboot.fm, de bekroonde, gratis te beluisteren kunstenaarsradio in Berlijn. McCarty is tevens medeoprichter van de radionetwerken Radia Network en 24/3 FM Radio Network Berlin, van FACES (faces-I), een online gemeenschap voor vrouwen, en van de elsewhere association. In 2020 was ze co-curator van *Latitude on Air – Unsettling Power Relations*, een door het Goethe Instituut georganiseerd radiofestival dat werd uitgezonden in Berlijn. McCarty was een van de initiatiefnemers van de tentoonstelling *Nervous Systems: Quantified Life and the Social Question*, Haus der Kulturen der Welt, 2016, Berlijn, en werkt vaak samen met *Luta ca caba inda*, een experimenteel mediaproject. In de jaren 1990 was McCarty actief als 'cyerpunk' op het gebied van onafhankelijke internetcultuur, bij/via onder andere net,art, nettime, de MetaForum-conferentiereeks, en verschillende hacking-groepen. Haar werk bevindt zich op het grensvlak van kunst, gender, politiek, radicaal feminisme, technologie en media. McCarty is een trotse Chicana uit Albuquerque. Ze woont en werkt in Berlijn.

Onderzoekstraject In haar onderzoek *be(coming) media—Techno-Feminist Pasts, Presents, & Potentials*, gebruikt Diana McCarty een interdisciplinaire benadering van participatief leren, uitwisseling en actieonderzoek. Met een combinatie van internationale, feministische kunst; theorie; activisme; en technologische innovatie, tracht McCarty technofeministische modellen op te zetten die in het dagelijkse leven en voor het creëren van bewustzijn kunnen worden toegepast. Een model van levende kennis dat zich bewust is van het verleden, heden en van zijn potentieel, en dat kritisch betrokken is met, door en onafhankelijk van technologie en media. Het doel is om tot een zorgzamer, betekenisvol en

kwalitatief goed leven te komen. In dit onderzoek bekijkt McCarty specifieke momenten in de geschiedenis waarop technologie een rol speelde in feministische bewegingen en andersom, alsmede hoe feministische politiek een inspiratiebron vormde voor technologische innovaties. Tevens verkent McCarty de steeds vager wordende grens tussen technologie en media. Met radicale toe-eigeningen van taal, gedrukte media en omroepmedia op de achtergrond, stelt McCarty vragen als 'Hoe zouden social media eruit zien als het een technofeministische logica zouden volgen, ergens op het complexe grensvlak van ras, klasse, geslacht, economie, etniciteit en nationaliteit?' Deze categorieën vormen namelijk de basis voor de manier waarop media en technologie dagelijkse levens vormgeven en legitimeren als normatieve cultuur en wetgeving. Wat zijn de maatschappelijke gevolgen van de 'applicatie' van het dagelijkse leven? In plaats van iemands privégegevens te kwantificeren met als doel tot een zo optimaal mogelijk bestaan te komen, wat als de nadruk zou komen te liggen op de kwaliteit van ervaring, van mensen die zich bewust zijn van zichzelf en van het feit zij onderdeel uitmaken van een bredere gemeenschap met gedeelde interesses? Door antwoorden te vinden op deze vragen, onderzoekt McCarty hoe alternatieve technologieën en media bedacht, ontwikkeld en geïmplementeerd kunnen worden.

David Muñoz Alcántara

Biografie Kunstenaar, architect en onderzoeker David Muñoz Alcántara houdt zich bezig met wat hij noemt nomadische denkwijzen (*'nomadisms of thought'*) en esthetische praktijken op het grensvlak van futurisme en actualiteit. In zijn recente werk verkent hij militante poëzie en radicale kritiek in kunstpraktijken die zich verzetten tegen klasse-, gender- of rassonderscheid. Muñoz Alcántara produceert context-specifieke installaties waaraan politieke handelingen als collectieve studie, tekenen, schrijven en vertalen ten grondslag liggen. Hij bezit een DA in Contemporary Art Practice van Aalto University, Espoo; een MA in Applied Art and Design van University of Helsinki, Helsinki; en een diploma in Architectuur van de National Autonomous University of Mexico, Mexico-Stad. Hij is oprichter van het onderzoeksatelier NÆS—Nomad Agency/Archive of Emergent Studies (2011–nu), dat stelt dat onderzoek een politieke activiteit is, en is lid van de redactiecommissie van Rab-Rab Press. Muñoz Alcántara woont en werkt in Helsinki.

Onderzoekstraject David Muñoz Alcántara's onderzoek draagt bij aan discussies over esthetische praxis en richt zich op begrippen en theorieën omtrent militante praktijken als methodologie. Hij verkent hedendaagse analyses van artistieke vormen en hun verwikkeling in revolutionaire processen, emancipatie en vrijheidsstrijd; in het bijzonder de Mexicaanse emancipatiebewegingen van de jaren 1970, die opkwamen in de kunst, architectuur, filosofie en antropologie. Tijdens de opstanden in 1968 vonden er concrete praktijkvoorbeelden plaats van niet-fascistische, niet-dominante vormen van leven die institutionele kaders op hun grondvesten deden schudden. Muñoz Alcántara's onderzoek doorkruist en leert van trans-geografische, praktische bijdragen vanwege hun internationale reikwijdte en persoonlijke, activistische ervaring. Theoretisch gezien vertrekt het onderzoek vanuit de aanname dat kunst en filosofie vormen van klassenstrijd zijn. Kunst wordt daarbij gezien als een geavanceerde kritische praktijk die de toekomst kan verbeelden. Muñoz Alcántara richt zich voornamelijk op poëzie – dat hij beschouwt als een belichaamde, anti-disciplinaire en trans-linguïstische kunstvorm waarin niet-hegemonische, filosofische debatten zich verenigen met ideeën en emoties – als een historische, revolutionaire vorm van subversieve interpellatie. Daarnaast onderzoekt Muñoz Alcántara de relatie tussen kunst en waarheid, en de manier waarop esthetische posities ingezet worden om tegenwicht te bieden aan dominante ideologische systemen. Zijn onderzoek belicht de tegenstrijdigheden en de

instrumentalisering van *subaltern* karakters en de dialectische aard van begrippen als mens en autonomie. Dit project ontvouwt zich via twee conceptuele lijnen: de ‘workshop’ als ontmoetingsplek; en de ‘oefening’ als een plek voor activering, temporeel/ruimtelijke manifestaties van vragen en leren.

Oleksiy Radynski

Biografie Filmmaker en schrijver Oleksiy Radynski onderzoekt de relatie tussen feit en fictie door middel van documentaire films. Op filmfestivals won hij verschillende prijzen met zijn films. Radynski's werk werd onder meer vertoond op het International Short Film Festival Oberhausen, Oberhausen, 2019, 2018 en 2015; bij Stroom Den Haag, 2019; e-flux, New York, 2019 en 2015; S A V V Y Contemporary, Berlijn, 2017; DOK Leipzig, 2016; Institute for Contemporary Arts, Londen, 2018 en 2015; en post, de online *resource*-pagina van the Museum of Modern Arts, 2020. Zijn teksten werden onlangs gepubliceerd in *Art and Theory of Post-1989 Central and East Europe: A Critical Anthology* (2018), *Proxy Politics: Power and Subversion in a Networked Age* (2017), en in *e-flux journal* (2020, 2017 en 2014). Hij maakt deel uit van het Visual Culture Research Center in Kiev. Radynski woont en werkt in Kiev.

Onderzoekstraject Het onderzoeksproject *Is Data the New Natural Gas?* beschouwt fossiele brandstoffen en big data als twee met elkaar verweven krachten die aan het roer staan van de ontwikkeling van de hedendaagse wereldwijde samenleving. Het project vertrekt vanuit de ideeën van denkers zoals Aleksander Bogdanov, Vladimir Vernadsky en Viktor Glushkov, en verbeeldt de genealogie van de hedendaagse globale energie-infrastructuur. Dit onderzoek richt zich specifiek op de betwiste aardgaspijpleiding Nord Stream II (NSII), een samenwerking tussen Rusland en Duitsland die momenteel wordt opgezet in de Oostzee. Het NSII-project belichaamt het feit dat autoritaire politieke systemen structureel afhankelijk zijn van de winning van fossiele brandstoffen en andere natuurlijke hulpbronnen, en andersom. Deze onderlinge afhankelijkheid staat centraal in het onderzoek van Oleksiy Radynski, dat de politieke en culturele geschiedenis van fossiele brandstoffen en data-infrastructuur op het Euraziatische continent belicht, gepersonifieerd in Viktor Glushkov, een wiskundige en ingenieur die tijdens het Sovjettijdperk leefde. Glushkov schreef uitgebreide kritieken op het extractieve economische model, en in zijn visionaire werk uit de jaren 1960 en 1970 stelde hij voor een ‘Sovjet-internet’ te ontwikkelen. Zijn cybernetische expertise werd echter ingezet voor een ander doel: de automatisering van Druzhba (‘Vriendschap’), ‘s werelds langste oliepijpleiding, die tot op de dag van vandaag Siberische olie naar Europa vervoert en nog steeds een blauwdruk vormt voor veel extractieve infrastructuur. Dit onderzoek neemt de vorm aan van een essay dat in maart 2020 gepubliceerd is in *e-flux journal*. Het wordt verwerkt tot een script voor een essayfilm gebaseerd op archiefmateriaal waarin de trajecten van Glushkovs totale organisatieler, Vernadskys theorie van de noösfeer en Glushkovs cybernetica verbonden worden met de toekomstige scenario's van milieu- en anti-autoritaire vrijheidsstrijden.

Reem Shilleh

Biografie Aan de praktijk van onderzoeker, curator, redacteur en kunstenaar Reem Shilleh ligt een langdurig onderzoeksproject ten grondslag naar militante en revolutionaire beeldpraktijken in Palestina, de Palestijnse diaspora en het Palestijnse solidariteitsnetwerk. Recentelijk was Shilleh onder meer curator van het filmprogramma *The Space Between: The Invocation*, MMAG Foundation, Amman, 2019; de onderzoekstentoonstellingen *Desires into Fossils: Monuments Without a State*, Khalil Sakakini Cultural

Center, Ramallah, 2017; en de filmcollage *Perpetual Recurrences*, Qalandiya International, Ramallah, 2016, in opdracht van de A. M. Qattan Foundation. Ze is medeoprichter van Subversive Film, een curatorieel onderzoekscollectief dat in 2011 werd opgericht. Subversive Film werpt nieuw licht op historische werken die gerelateerd zijn aan Palestina en de regio, ondersteunt film conservering en onderzoekt de praktijk en de gevolgen van archiveren. Shilleh woont en werkt in Brussel en Ramallah.

Onderzoekstraject In het onderzoek van Reem Shilleh staat het concept van een imperfect archief centraal: een archief dat geen plaats, inhoud of definitie heeft, maar een praktijk is. Het archiefmateriaal volgt geen lineair verhaal, maar neemt veel verschillende vormen aan en is een collectieve activiteit. Shilleh houdt zich in haar praktijk bezig met vragen die voortvloeien uit haar werk als lid van Subversive Film. Zo werkt zij met filmmateriaal uit de tijd van de Palestijnse revolutie (1968–1982), toen militante Palestijnse, Arabische en internationale filmmakers, fotografen, schrijvers en anderen, films produceerden als een reactie op de koloniale realiteit van Palestina. Deze films zijn door de mazen van het institutionele en collectieve geheugen gevallen en uit de officiële filmkanon ‘verdwenen’. Het imperfecte archief is een voorstel om vragen te stellen bij de realiteit dat nationalisme en de staat bepalen wat collectief en gedeeld geheugen is, en in plaats daarvan streeft naar een imperfect (niet-uniform, antiformeel) geheugen; een collectief geheugen. Shilleh's imperfecte archief verkent hoe we dit materiaal op een andere manier kunnen verspreiden, en gaat bovendien voorzichtig om met de vraag hoe het vandaag de dag geïnterpreteerd wordt. De vormen, methoden en beeldtalen van de films zijn immers het resultaat van een specifieke tijd en specifieke ideologische bewegingen. Shilleh houdt zich tevens bezig met de vraag hoe de films uit het archief als vloeiend materiaal kunnen dienen voor de productie van hedendaags werk, en een antwoord kunnen geven op hedendaagse kwesties. Shilleh neemt daarbij het idee van het archief als concreet en virtueel instituut, dat wordt gereguleerd en bestuurd door regels en structuren, nader onder de loep.

Urok Shirhan

Biografie Beeldend kunstenaar Urok Shirhan werkt op het snijvlak van performance, beeldende kunst en kritische theorie en verkent de politiek van beeld, geluid en stem in relatie tot macht en affect. In haar projecten spelen gevonden materialen en autobiografische verhalen vaak een rol. In haar meest recente onderzoek verkent Shirhan de stem en de tong in relatie tot taal, fonetiek, ontheemding en assimilatie. Shirhan bezit een MA van Goldsmiths University of London, Londen en een BFA van de Gerrit Rietveld Academie, Amsterdam. Shirhan's werk werd onlangs getoond bij onder andere Onassis Stegi, Athene, 2020; MoMA PS1, New York, 2019–2020; TENT, Rotterdam, 2019; Drodese Festival, Dro, 2018; AUB Art Galleries, Beirut, 2017–2018; Nottingham Contemporary, Nottingham, 2017; Moscow International Biennale for Young Art, Moskou, 2016; en Frascati Theater, Amsterdam, 2016. Shirhan woont en werkt in Utrecht.

Onderzoekstraject Macht is een van de voornaamste thema's in Urok Shirhan's praktijk, in het bijzonder de manier waarop macht als geluid, beeld en spraak wordt opgevoerd en ondermijnd. Aan haar onderzoek liggen vaak vragen ten grondslag die verband houden met haar persoonlijke biografie en familiegeschiedenis van politieke migratie. Voor Shirhan, die in Irak werd geboren, asielzoeker was en een ‘nieuw’ Nederlands burger werd, zijn kwesties omtrent ontheemding, identiteit en het idee van ‘thuis’ van bijzonder belang. In de huidige tijd nemen anti-immigranten-gevoelens met de dag toe en bestaat er een hernieuwde aandacht voor fascistische retoriek. Het vertrekpunt van haar onderzoek *Performing the Nation* tracht deze mechanismen te begrijpen,

en de manieren waarop deze, hoe subtiel dan ook, vorm krijgen in dagelijkse interacties, afbeeldingen en geluiden. Tijdens de Fellowship is ze in haar onderzoek afgestapt van het idee van de 'Natie', ten gevolge van specifieke gebeurtenissen en socio-politieke triggers: de Libanese en Irakese Oktoberrevoluties in het bijzonder en ook de veranderde audiovisuele sfeer die uit de globale pandemie voortgekomen is. Met haar onderzoek kijkt Shirhan naar de hypersomatische ervaring van het ondergedompeld zijn in een opstand 'IRL' – *in real life* – en de afstandelijke virtuele ervaring van dezelfde gebeurtenis 'IRT' – *in real time*, oftewel live. Met de sociaal afstandelijke sfeer van de wereldwijde lockdown, lijkt de ongekende activering van (online) *radio spaces* in de Arabische wereld zich op een soortgelijk vraagstuk te richten. En nu, in plaats van een 'IRL' gebeurtenis die door enkelen deels virtueel gevolgd kan worden, is er een collectieve 'IRT' die gedeeld is, ongeacht nabijheid en afstand. Een van de focuspunten wordt het scheiden van beeld en geluid, lichaam en stem, waardoor het 'vertrouwde' of 'gewone' wordt onderbroken (of wellicht blootgelegd). Shirhan beschouwt deze aspecten door middel van geluid, de stem en het lichaam, als een affectieve vorm van kennis die niet los kan worden gezien van gedachten en theorie. Ze vraagt, onder andere: wat gebeurt er met onze eigen spraak en dat van anderen, wanneer we 'luisteren' boven 'zien' stellen? Hoe verschilt samen luisteren, via dezelfde zender/hetzelfde kanaal, *in real time*, live, van het samen zijn *in real life*? Welke vormen van solidariteit die afstand overstijgen zijn er mogelijk? Wat voor voorbeelden zijn er van (het tonen van) politieke solidariteit via lied en geluid? En op welke wijze verschilt de huidige toepassing van radio in de Arabische regio van diens koloniale en imperiale oorsprong?

Joy Mariama Smith

Biografie Performance, installatie- en bewegingskunstenaar en docent Joy Mariama Smith geeft les aan de SNDO-School for New Dance Development, Academie voor Theater en Dans, Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten, Amsterdam. Smiths werk focust op vraagstukken rondom zichtbaarheid, geprojecteerde identiteiten en zelfrepresentatie in verschillende contexten en onderzoekt het samenspel tussen lichaam en culturele, sociale en fysieke omgeving. Hun* dans, performance en installaties creëert ruimtes waar het onderscheid tussen toeschouwer en deelnemer vervaagt en bezoekers worden aangemoedigd om stil te staan bij de manier waarop zij met ruimte omgaan. Smiths werk is internationaal getoond, onder meer bij *Freedom of Movement*, Stedelijk Museum, Amsterdam, 2018; *If I Can't Dance, Edition VI – Event and Duration*, Amsterdam, 2016; *SoLow Festival*, Philadelphia, 2015; en *Ponderosa*, Stolzenhagen, 2013. Smith woont en werkt in Den Haag.

*Zij/zij/hun: derde persoon enkelvoud *gender neutral* voornaamwoord.

Onderzoekstraject In hun onderzoekspraktijk werkt Joy Mariama Smith met instemming (EN: *consent*) en politieke *agency* als onderdeel van het hedendaagse. Smiths onderzoek vertrekt vanuit het idee dat met de overgang naar een instemmingscultuur, machtslust uit het middelpunt wordt verdreven, en een cultuur van belangrijke, radicale zorg en zorgzaamheid ontstaat. Smith verkent de relatie tussen instemming, macht en privilege, om zo tot een praktijkgericht onderzoek te komen dat zich beweegt op het gebied van belichaamde instemming, impliciete instemming en expliciete instemming. Smith trekt het idee in twiifel dat er een 'universele' vorm van instemming bestaat, en onderzoekt in plaats daarvan geschiedenissen en hedendaagse definities van instemming en politieke keuzevrijheid. Met een cross-genre benadering trachten zij manieren te vinden om binnen het hedendaagse sociaalpolitieke kunst domein een taal van instemming te ontwaarden en te formuleren. Zij trachten bovendien de theoretische grondvesten van instemming en keuzevrijheid te versterken en toegankelijker

te maken door gebruik te maken van informatie en taal uit bronnen die reeds over een duidelijke instemmingscultuur beschikken (bijv. BDSM en kink, Contact Improvisation, Brazilian Jiu-Jitsu, en Modern Circus-Partner Acrobatics). Met kunst en actie, creëert Smith bovendien meer bewustheid over instemming en keuzevrijheid, en doen zij onderzoek naar verschillende instellingen om te kijken of daar reeds een instemmingscultuur bestaat (of niet). Kan een cultuur van instemming worden gecreëerd? Zo niet, is het dan mogelijk een omgeving te creëren waarin een instemmingscultuur zou kunnen ontstaan? Wat betekent instemming binnen niet-geïndividualiseerde systemen van leven, hoe krijgt het vorm en waar bevindt het zich? Kan een instemmingscultuur generatief zijn? Waarom, wanneer en hoe kwam instemming buiten de deuren van instituten te staan? Hoe creëren we instellingen waar emotionele intelligentie, gedecentraliseerde kennisproductie, radicale zorg en empathie centrale randvoorwaarden zijn om met instemming (samen) te werken.

Grant Watson

Biografie In zijn interviewproject *How We Behave* (2012–nu) verkent curator, kunstenaar en schrijver Grant Watson queer-ascisis als een persoonlijke en collectieve politiek. Zijn werk werd gepresenteerd bij Extra City, Antwerpen, 2017; Whitechapel Gallery, Londen, 2017; State of Concept, Athene, 2016; Nottingham Contemporary, Nottingham, 2015; The Showroom, Londen, 2015; and *If I Can't Dance*, Amsterdam, 2014. Hij cureerde onder meer projecten voor Haus der Kulturen der Welt, Berlijn, 2019; Lunds Konsthall, Dublin, 2014; nGbK, Berlijn, 2014; Tate Liverpool, Liverpool, 2014; en Museum Abteiberg, Mönchengladbach, 2013. Hij was samen met Marion van Oosten artistiek directeur van *bauhaus imaginista* (2016–2019), heeft verschillende curatorische functies bekleed en is sinds 2015 docent aan het Royal College of Art in Londen. Hij bezit een PhD in Visual Cultures van Goldsmiths University of London, Londen. Watson woont en werkt in Londen.

Onderzoekstraject Grant Watsons onderzoek voor BAK omvat het interviewproject *How We Behave*, een archief van een 'radicale praktijk', waarin levenspraktijk, esthetische praktijk en politieke praktijk samenkomen. Dit project is vanaf 2012 in ontwikkeling. *How We Behave* richt zich op het idee van *self-care*, met een nadrukkelijke focus op queer en feministische standpunten, en de interactie tussen persoonlijke verhalen en collectieve politieke projecten, in de context van neoliberale hegemonie en ecologische crisis. Bij BAK heeft dit onderzoek zich ontwikkeld door middel van interviews met de BAK 2019/2020 Fellows en als een antwoord op BAK's langlopende onderzoeksproject *Propositions for Non-Fascist Living* (2017–doorlopend). De geïnterviewde personen beschrijven weerstand tegen meervoudige vormen van onderdrukking (waaronder) in relatie tot ras, gender, seksualiteit, militaire bezetting en culturen van concurrentie en vervreemde arbeid, en beschrijven hoe politieke praktijken geformuleerd kunnen worden. Voor de interviews maakt Watson gebruik van een ongestructureerd format, en de verhalen die hieruit naar voren komen worden vervolgens geredigeerd in samenwerking met de geïnterviewden. De resulterende verhalen worden daarna voorgelezen door performers. Door de interviews te combineren met lezen en onderzoek, verkent het project kruisverbanden tussen queer en linkse politiek, waarbij gebruik wordt gemaakt van historische voorbeelden (zoals de Marxistische oriëntatie van groepen als de Gay Left Collective in de jaren '70) en werk van hedendaagse schrijvers. Vragen over seksualiteit en gender, inzichten uit de ecologie en voorbeelden van counterculture worden hierbij samengebracht met een bredere structurele analyse van het Linkse gedachtegoed.

Biografieën

Andere deelnemers aan het programma

AiRich

Kunstenaar AiRich (dat je uitspreekt als 'I-Rich') brengt verleden en toekomst samen in haar afrofuturistische superwezens. Ze gebruikt portretfotografie als medium om *empowering* verhalen te vertellen, die grotendeels geïnspireerd zijn op zwarte mythologie en sciencefiction. De personages in haar werk worden vaak gespeeld door modellen met gelaatstrekken en uiterlijk dat niet voldoet aan de westerse schoonheidsnormen. Dit benadrukt het belang van het herontdekken en herdefiniëren van de zwarte identiteit. AiRich woont en werkt in Amsterdam.

Maryam Babur

Maryam Babur is een filosoof die zich bezighoudt met de relatie tussen wetenschap, kunst en ethiek. Babur woont en werkt in Amsterdam.

Rayya Badran

Schrijver Rayya Badran behaalde haar MA in Aural and Visual Cultures aan Goldsmiths University of London, Londen. Zij schrijft over sonische praktijken en muziek, met een specifieke interesse in essayistische en fictieve vormen. Ze is docent aan de American University of Beirut en de Académie Libanaise des Beaux-Arts, beide in Beirut, waar ze lesgeeft in 'sound studies'. Badran woont en werkt in Beirut.

Jay Bernard

Het werk van schrijver Jay Bernard is interdisciplinair, kritisch en queer van aard, en geworteld in het archief. Bernard werkt als filmprogrammeur voor BFI Flare, een LGBTQI+ film festival in Londen. Ze wonnen de Ted Hughes Award 2017 voor hun poëtische werk *Surge* (2019), gebaseerd op de New Cross Fire van 1981. Ook voor de korte film *Something Said* (2017), die internationaal werd vertoond, heeft Bernard meerdere prijzen gewonnen. Bernard woont en werkt in Londen.

Giovanna Esposito Yussif

Curator en onderzoeker Giovanna Esposito Yussif heeft een achtergrond in kunstgeschiedenis, museologie en kritische theorie. In haar praktijk ontwikkelt zij tentoonstellingsprocessen die collectieve onderzoeksmodellen, afwijkende verbeeldingen, epistemologieën van verzet en niet-dominante praktijken articuleren. Met Miracle Workers Collective was zij co-curator van het Paviljoen van Finland in de 58e Biënnale van Venetië, Venetië, 2019. Esposito Yussif woont en werkt in Helsinki.

Denise Ferreira da Silva

Kunstenaar en theoretica Denise Ferreira da Silva is directeur en professor aan het Social Justice Institute van de University of British Columbia in Vancouver en een 2019 Wall Scholar. Haar werken gaan over de ethisch-politieke uitdagingen van de huidige tijd en over het traditionele, voorouderlijke grondgebied van de Musqueam (xʷməθkʷəy̓'əm) gemeenschap, dat nooit werd afgestaan. Haar werk omvat onder meer de boeken *Divida Impagavel* (2019), *Toward a Global Idea of Race* (2007) en *Race, Empire, and the Crisis of the Subprime* (2013); de films *Serpent Rain* (2016) en *4 Waters—Deep Implicancy* (2018); en de relatie- onele, op samenwerking gebaseerde kunstpraktijken *Poethical Readings* en *Sensing Salon*. Ferreira da Silva woont en werkt in Vancouver.

Alevtina Kakhidze

Kunstenaar Alevtina Kakhidze groeide op in de Donetsk-regio, die bekend staat vanwege de steenkoolwinning, en ervaarde de abrupte, chaotische overgang van de Sovjet-Unie naar de onevenwichtige omgeving en niet-verklaarde, voortdurende oorlog met Rusland. Sinds 2018 is Kakhidze United Nations Tolerance Envoy in Oekraïne. In 2008 ontving Kakhidze de Kazimir Malevich Artist Award en in 2002 de eerste prijs in de Competition for Young Curators and Artists, Center for Contemporary Art in NaUKMA, Kiev. Kakhidze woont en werkt in Muzychi.

Mario Lopes

Articulator–choreograaf/Choreograaf–articulator Mario Lopes onderzoekt conflicten op het gebied van sociale normen en *foreign bodies*, op zoek naar een andere vorm van creëren. Door contact te maken met verschillende realiteiten, specifieke architecturale ruimtes en lokale relaties, kunnen kennis, zelfvervreemding en hernieuwde artistieke creatie ontstaan. Lopes, die geen opleiding tot cultureel manager of choreograaf volgde, beschouwt henzelf als iemand die mensen samenbrengt en ruimtes activeert die, via een specifieke vorm, lichamen/ objecten/geluid en licht organiseren. Lopes woont en werkt in München.

Dandara Modesto

Bekroonde zangeres en actrice Dandara Modesto staat bekend om haar uitstekende techniek en krachtige, schilderachtige expressie. Ze heeft werkte samen met gerenommeerde producers, muzikanten en regisseurs, studeerde volkszang aan de Universiteit van Livre de Música, São Paulo, en nam deel aan Jeannie LoVetri's *Somatic Voicework*, New York, 2010. Ze werkte mee aan het muziekstuk *Dois Tempos de Um Lugar* (2013), en nam de albums *VOA* (2013) en *Calidostópia!* (2012) op. Modesto woont en werkt in São Paulo en Zürich.

Mahal Pita

Producent en muzikant Mahal Pita houdt zich bezig met de manier waarop stedelijke culturen door technologie getransformeerd worden, en de hedendaagse invloeden van wereldwijde gemeenschappen – waarbij het sacrale met het profane wordt verweven. In 2015 regisseerde hij het muziekspektakel *Looping: Overdub Bahia*, Bahia, met een bijbehorend platform dat onderzoek doet naar de geluiden en dansvoorstellingen van straatfestivals. Hij is de muziekproducent van, en een performer in het multidisciplinaire project *Baianasystem*, waarin hij de klanken

van de Bahia-gitaar combineert met Jamaicaanse geluidssystemen. Pita woont en werkt in Bahia.

Maria F. Scaroni

Danskunstenaar Maria F. Scaroni interpreteert choreografische werken, creëert dansvoorstellingen en geeft dansworkshops. Sinds 2009 werkt Scaroni mee aan *Until Our Hearts Stop*, *Sketches / Notebook* en *Built To Last*. Haar choreografische werken zijn gericht op samenwerking, durationele ervaringen, *crossbreed*-performance, choreografie en installatie. Scaroni geeft les aan HZT en Bard College, beide in Berlijn; is gastprofessor bij ICI-CCN, Montpellier; en vaste gast bij ImPulsTanz, Wenen. Ze is Resident Choreographer en lid van het partijcollectief Lecken Berlin, Berlijn, een erogene femme-forward rave. Scaroni woont en werkt in Berlijn.

BAK, basis voor actuele kunst
Pauwstraat 13a, 3512 TG Utrecht
+31 (0)30 2316125
info@bakonline.org
bakonline.org

PROPOSITIONS FOR NON-FASCIST LIVING

Propositions #12: Waves Breaking Walls, Futures in Movement

BAK 2019/2020 Fellows: **Mijke van der Drift** (filosoof en educator; Amsterdam en London); **Mitchell Esajas** (antropoloog en curator; Amsterdam); **Katia Krupennikova** (curator en criticus; Amsterdam); **Diana McCarty** (onafhankelijk mediaproductent; Berlijn); **David Muñoz Alcántara** (kunstenaar, architect, en onderzoeker; Helsinki); **Oleksiy Radynski** (filmmaker en schrijver; Kiev); **Reem Shilleh** (onderzoeker, curator, redacteur en kunstenaar; Brussel en Ramallah); **Urok Shirhan** (kunstenaar en onderzoeker; Utrecht); **Joy Mariama Smith** (performance-, installatie-, en bewegingskunstenaar en educator; Amsterdam) en **Grant Watson** (curator; Londen)